

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 6415010657
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6415010657.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného S. E. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Romana Kasana proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. septembra 2016, sp. zn. 3 To 80/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného S. E. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 22. júna 2016, sp. zn. 2 T 220/2015, bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 30. júna 2015 v čase medzi 23,30 h až 24,00 h na Ulici N. v blízkosti tržnice v L. napadol poškodeného X. N., nar. XX. M. XXXX, tým spôsobom, že pristúpil k nemu, odzadu mu priložil ku krku nôž so slovami: „Nepohň sa, lebo ťa zabijem!“, na čo ho X. N. udrel laktom pravej ruky do oblasti brucha, následkom čoho obaja spadli na zem, kde zápasili, pričom X. N. sa podarilo mu strhnúť z krku retiazku z bieleho kovu, po čom mu vytrhol kapsičku prevesenú cez plece s peňaženkou, osobnými dokladmi, kľúčmi od domu a finančnou hotovosťou cca. 50,- €, čím spôsobil X. N. škodu vo výške 50,- € a ľahké povrchové zranenie kolien, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to bol podľa § 188 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolania obvineného S. E. voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 22. septembra 2016, sp. zn. 3 To 80/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. e),

ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a sám na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) a písm. i) Tr. por. dovolanie obvinený S. E..

V úvodnej časti podaného dovolania vykonané dôkazy podrobne hodnotil zo svojho uhla pohľadu s tým, že podľa § 285 písm. c) Tr. por. mal byť spod obžaloby oslobodený.

Podľa jeho názoru je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Konkrétne poukázal na zásadné porušenie metodiky odoberania stôp na mieste činu zo strany hliadky polície a následné porušenie metodiky nakladania s takto zaistenými stopami. Retiazku z miesta činu, ktorá je jedným z hlavných dôkazov voči nemu zabezpečoval podľa členov hliadky len jeden z nich. Po jeho výpovedi, že túto držal v ruke a tak sa jeho DNA dostala na tento predmet obidvaja členovia hliadky prispôbili svoje výpovede a tvrdili, že retiazku zabezpečili predpísaným spôsobom a tak mu ju ukázali.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. spojil s dovolacím dôvodom podľa § 371 písm. i) Tr. por., pretože súd považoval za dokázané použitie zbrane páchatelom trestného činu napriek tomu, že takýto dôkaz nebol v konaní vykonaný a použitie zbrane nebolo dokázané.

Navrhol preto, aby najvyšší súd rozhodol, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v jeho neprospech a tento zrušil.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného oponoval jeho argumentácii s tým, že obvinený namieta skutkové okolnosti a hodnotí vykonané dôkazy napriek tomu, že najvyšší súd ako súd dovolací je viazaný zisteným skutkovým stavom tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že ním môže byť len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Skutok ustálený v skutkovej vete prvostupňového rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu z ktorého bol obvinený uznaný za vinného a v súlade s jeho právnym posúdením bol obvinenému uložený aj zákonný trest.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podané k dovolaniu obvineného bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému a jeho obhajcovi JUDr. Romanovi Kasanovi. Obvinený naň nereagoval.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), h) a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného S. E. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) s písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 písm. h) Tr. por. prichádza do úvahy len v prípade, ak obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa. Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu. Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého

sa súdeným skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Vo vzťahu ku konkrétnym námietkam obvineného S. E., subsumovaným pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., považuje dovolací súd, vzhľadom na jeho obsah, za potrebné zdôrazniť, že obvinený nenamieta nezákonnosť vykonaného dokazovania v konaní pred súdom, ale nezákonné vykonanie dôkazu hliadkou polície. Z obsahu vykonaného dokazovania však okrem tvrdenia obvineného nevyplývajú žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver, že DNA stopa obvineného sa na retiazku dostala tak, že túto obvinený chytil do ruky. Obidvaja svedkovia Z. V. a X. S. vypovedali, že obvinenému retiazku ukazovali v obálke a tento s ňou neprišiel do styku.

Z obsahu rozhodnutí ktorými bol obvinený uznaný za vinného spoľahlivo vyplýva, že výrok o jeho vine konajúce súdy založili aj na ďalších zákonným spôsobom vykonaných dôkazoch a to primárne na výpovedi poškodeného, ktorý obvineného opakovane bez pochybností označil za páchatela trestného činu a na podklade opisu, ktorého ho hliadka polície krátko po skutku našla, vrátane kamerového záznamu z času krátko pred spáchaním skutku, na ktorých je vidieť, že obvinený mal na krku retiazku, ktorú zvykol nosiť, ale po jeho spáchaní ju už na krku nemal a táto bola nájdená na mieste činu.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. zákon ustanovuje trest odňatia slobody vo výmere sedem až dvanásť rokov. Trest vo výmere sedem rokov je preto obvinenému uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe.

Rovnako tak aj súdom ustálená skutková veta obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. por. t. j. použitie násilia voči inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchanie takého činu závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.